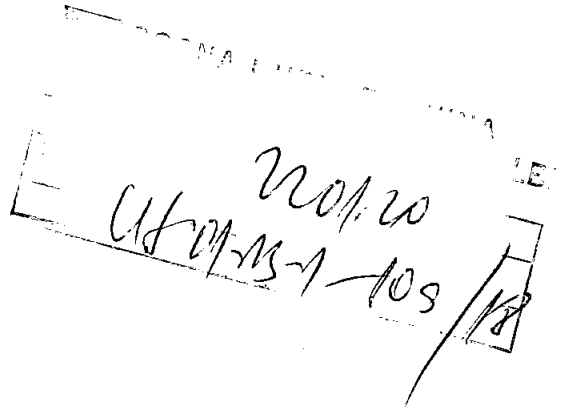

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 030834 18 U
Sarajevo, 21.01.2020. godine

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA SARAJEVO
Ul. Dubrovačka 6
71000 SARAJEVO

U prilogu dopisa dostavljamo vam 2x presudu ovog Suda broj: S1 3 U 0308341 18 U od 16.01.2020. godine.

Prilog: Kao u tekstu

SUDIJA
Amir Kapetanović

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030834 18 U
Sarajevo, 16.01.2020. godine.

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Stanke Čeklić kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca Institut za građevinarstvo IG d.o.o. Banja Luka, ulica Kralja Petra I Karađorđevića 92-96 protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-457-9/18 od 28.08.2018.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Sarajevo, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, broj kao u uvodu ove presude odbijena je žalba tužioca na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača GIT d.o.o. Tuzla za dodjelu ugovora putem Konkurentskog zahtjeva za dostavu ponude za javnu nabavku usluga-Nabavka usluga geomehanički ispitivanja, ugovornog organa JP Putevi Brčko, Brčko Distrikt BiH.

Protiv osporenog rješenja tužilac je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U tužbi navodi da je tenderskom dokumentacijom traženo da ponuđači dostave dokaz o ispunjavanju uslova propisanog tačkom 3. pod a) Uspješno iskustvo u realizaciji jednog ugovora u ukupnom iznosu u visini procijenjene vrijednosti nabavke čiji je karakter i kompleksnosti jednak predmetu nabavke (usluge geomehanički ispitivanja) u prethodne tri godine ili od datuma registracije , odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine. Dalje da je izabrani ponuđač dostavio potvrdu broj 1819/2018 od 23.02.2018. godine izdatu od strane RUBAU d.o.o Brčko kojom se potvrđuje da je za potrebu istog, GIT d.o.o. Tuzla izvršio usluge terenskih i laboratorijskih ispitivanja za potrebe unutrašnje kontrole građevinskih radova na projektu Obilaznice oko grada Brčko. Međutim tužilac ukazuje da navedena potvrda nije mogla biti prihvaćena od

strane ugovornog organa, niti tužene iz razloga što na potvrdi je navedeno da usluge koji se dokazuje iskustvo iz tačke 3. tenderske dokumentacije traju. U pogledu činjenice da se u predmetnoj potvrdi se navodi period izvršenja ugovora od 08.08.2016. godine do 16.02.2018. godine, te da je ugovorni organ pravilno postupio, kada je zatražio pojašnjenje same potvrde od izdavaoca, a sve shodno navodima tuženog, tužilac ističe da shodno odredbi člana 48.stav 5. Zakona o javnim nabavkama ugovorni organ je mogao tražiti pojašnjenje potvrde isključivo od ponuđača GIT d.o.o. Tuzla, a ne od izdavaoca potvrde RUBAU d.o.o. Brčko. Isto tako tužilac ukazuje i na odredbu člana 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama koja propisuje između ostalog da se pojašnjenje originalnih dokumenata iz člana 68. stav 3. istog Zakona će ugovorni organ po prijemu zahtjeva, a najkasnije u roku od dva dana od prijema zahtjeva omogućiti uvid u iste, a sve to nakon prijema odluke o izboru nepovoljnijeg ponuđača. Međutim tužilac ističe da je on dana 27.07.2018. godine izvršio uvid u ponudu izabranog ponuđača GIT d.o.o. Tuzla, a da je dana 30.07.2018. uputio žalbu na odluku o izboru i da u tom momentu pojašnjene potvrde odgovor pravnog lica RUBAU d.o.o 2054/201871/RM od 02.08.2018. godine nije bio dio dokumentacije izabranog ponuđača, a nije ni mogao biti obzirom da je traženo tek nakon što je ugovorni organ zaprimio žalbu na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Nadalje tužilac ukazuje da naprijed navedeno je također protivno i članu 10. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH jer tužiocu kao stranci nije pružena mogućnost da se izjasni o svim činjenicama okolnostima koje su važne za donošenje rješenja. Isto tako tužilac ukazuje da u pogledu izjave o uredno izvršenim uslugama (potvrda od 23.02.2018. godine) nije mogla poslužiti kao dokaz u postupcima javne nabavke, jer je neophodno da ponuđač dostavi dokaz da potvrdu o uredno izvršenim uslugama koja sadrži sve elemente propisane članom 48. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama nije mogao pribaviti od privrednog subjekta koji nije ugovorni organ iz objektivnih razloga, bez svoje krivice. Stoga se može zaključiti da izabrani ponuđač nije dokazao da potvrdu o uredno izvršenim uslugama sa urednim periodom izvršenja nije mogao obezbijediti bez svoje krivice, te sami tim ista nije mogla biti prihvaćena na način kao što to čini tuženi kao i da je izabrani ponuđač propustio da traži potvrdu od druge ugovorne strane, shodno uslovima iz tenderske dokumentacijama prije donošenja ponude. Na kraju tužilac predlaže da ovaj sud donese presudu kojom će uvažiti tužbi u i osporeno rješenje poništiti te predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje, potražujući i troškove spora bez specifikacije (opredjeljena) istih.

U odgovoru na tužbu Ured za razmatranje žalbi BiH predložio da se tužba odbije iz razloga iznesenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Ovo Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, i pravila postupka na pravilne i potpuno utvrđene, pravno bitne činjenice.

Iz obrazložena osporenog rješenja proizilazi da je na strani 6. ponude izabranog ponuđača GIT d.o.o. Tuzla se nalazi izjava o urednom izvršenim ugovorima i to vrijeme ugovora od 08.08.2016. godine do 16.02.2018. godine. Dalje da je na strani 7. nalazi i potvrda o dobrom izvršenju posla broj:1819/2018/22 od 23.02.2018. godine. Stoga tuženi konstatuje da u navedenoj potvrdi koja se i zove potvrda o dobrom izvršenju posla se i navodi da je vrijeme izvršenja od 2016 i dalje, ali da se i navodi vrijeme i mjesto izvršenja usluge od 08.08.2016. godine do 16.02.2018. godine, pa da je ugovorni organ ispravno postupio kada je uputio zahtjev za pojašnjenje potvrde. Nadalje da je izdavač potvrde o dobrom izvršenom poslu dostavio odgovor od 02.08.2018. godine u kojem navodi između ostalog, da usluge instituta GIT Tuzla po ugovoru br. S/0816/1(ugovorni rok vršenja usluga po ovom ugovoru je od 08.08.2016. godine do 16.02.2018) su uspješno i kvalitetno završene. Iz tih razloga tuženi zaključuje da se iz stanja spisa može nesporno utvrditi da je izabrani ponuđač ispunio traženi uslov, obzirom da je u postupku potvrđeno vrijeme koje je navedeno u potvrdi na način „i dalje“ je navedeno iz razloga što je ponuđač na navedenim uslugama angažovan po osnovu aneksa predmetnog ugovora broj S/0816/16. Na kraju tuženi s pozivom na odredbu člana 111. stav 1. tačka c) Zakona o Javnim nabavkama u vezi sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BiH i donosi osporeno rješenje.

Prije svega ovaj sud nalazi da je tuženi pravilno utvrdio činjenično stanje u pogledu potvrde o dobrom izvršenju posla broj 1819/2018/22 od 23.02.2018. godine, te stoga nisu osnovani tužbeni navodi u smislu odredbe člana 48. stav 2. 3. i 5. ("Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16 u daljem tekstu ZJN). Naime i ovaj Sud kao i tuženi, nalazi da se u konkretnom slučaju radi o potvrdi koju je izdala druga ugovorna strana, a ne izjavi privrednog subjekta, kako to pogrešno ukazuje tužilac. Nije sporno da je sada izabrani ponuđač GIT d.o.o. Tuzla dostavio u svojoj ponudi Potvrdu o dobrom izvršenju ugovora druge ugovorne strane tj . pravnog lica RUBAU d.o.o. Brčko. Radi se o potvrdi iz člana 48. stav 3. ZJN koja i sadrži sve podatke taksativno navedene u stavu 3. istog Zakona. Odredbom stava 3. propisano je da potvrda sadrži između ostalog vrijeme i mjesto izvršenja ugovora. U samoj potvrdi navedeno je da je vrijeme izvršenja ugovora od 2016 godine i traje. Iz iste proizilazi da se ugovor broj: S/0816/16 se još izvršava u vrijeme izdavanja potvrde. Međutim, izabrani ponuđač je također na strani 6 svoje ponude kako to pravilno nalazi i tuženi dostavio, izjavu o uredno izvršenim ugovorima istoga broj: 01-386-2/18 od 04.07.2018. godine u kojoj je navedeno vrijeme izvršenja predmetnog ugovora od 08.08.2016. do 16.02.2018. godine. Nadalje, druga ugovorna strana kao izdavač naprijed navedene potvrde od 23.02.2018. godine, pojasnila je u svom dopisu broj:2054/2018/L1/RM od 02.08.2018. godine, da je predmetni ugovor broj: S/0816/16 uspješno i kvalitetno završen (u periodu od 08.08.2016. godine do 16.02.2018. godine), što znači da potvrda sadrži i vrijeme izvršenja ugovora.

Tužbeni navodi da je ugovorni organ mogao tražiti samo od ponuđača da pismeno pojasni dostavljene reference u smislu člana 48. stav 5. ZJN nisu osnovani niti logični. Naime istom odredbom propisano je da ugovorni organ može, a ne da mora tražiti od ponuđača da pismeno pojasni dostavljanje reference. Međutim kako je predmetu potvrdu izdalo pravno lice RUBAU d.o.o. Brčko kao druga ugovorna strana to je i logično da se pojašnjene iste tražilo od

izdavaoca, a ne od ponuđača koji nije ni izdao takvu ponudu. Sve naprijed navedeno odnosi se i na ukazivanje tužbe na odredbe člana 11.stav 5. ZJN u vezi sa članom 68. stav 3. ZJN kojima se popisuje situacija kada ugovorni organ poziva ponuđača da pojasni dostavljene dokumente. Kao što je naprijed navedeno ugovorni organ je pozvao u konkretnom slučaju ne ponuđača, već izdavaoca potvrde koji je jedino i pozvan da istu pojasni u vezi sa vremenom izvršenja ugovora. Da je takav podatak dostavljen od strane ponuđača, isti se ne bi mogao prihvatiti, jer potvrdu pa samim tim i njeno pojašnjenje ne daje ponuđač već druga ugovorna strana u ovom slučaju RUBAU d.o.o. Brčko, sve kako je to i propisano članom 48. stav 2.ZJN. Uostalom odredbom člana 102.stav 2. ZJN je popisano da je ugovorni organ dužan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, koje su predmet postupka po žalbi. U konkretnom slučaju ugovorni organ je dokazujući činjenicu vremena izvršenja ugovora, istu potvrdio sada i dopisom od 02.08.2018. godine, druge ugovorne strane iz člana 48.stav 2. ZJN.

Također ne stoje niti tužbeni navodi da je ugovorni organ pribavljajući naprijed navedeni dopis od 02.08.2018. godine, povrijedio i odredbu člana 10. stav 1. Zakona o upravi BiH kojom je propisano da se stranci mora pružiti mogućnost da se izjasni o svim činjenicama o okolnostima koje su važne za donošenje rješenja. Naime odluka ugovornog organa o izboru nepovoljnijeg ponuđača od 20.07.2018. godine kao prvostepena odluka je donesena na osnovu dokaza tj. isprave (u smislu člana 155. istog Zakona) potvrde o dobrom izvršenju posla broj: 1819/2018/22 od 23.02.2018. godine, a ne dopis broj: 2054/2018/L1/RM od 02.08.2018. godine kako to tužilac pogrešno ukazuje. Isti dopis je ugovorni organ pribavio nesporno nakon donošenja odluke o izboru nepovoljnijeg ponuđača i izjavljene žalbe tužioca u žalbenom postupku, shodno odredbi člana 102. stav 2 ZJN. Stoga tužbeni navodi da se na istu odluku i činjenicu koja iz iste proizilazi tužilac nije mogao izjasniti ne stoje, jer ista i nije bila činjenični osnov za donošenje odluke ugovornog organa.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i ovaj Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužioca neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu ove presude. Konačno, imajući u vidu da je Sud odbio tužbu, ne postoji ni zakonska obaveza naknade troškova spora, koji se tužbom potražuju.

ZAPISNIČAR
Stanka Čeklić

